

ГОЛОВАЧОВ Василь Васильович (21. 06. 1948, м. Жуковці Брян. обл., РФ — 07. 09. 2025, Москва) — прозаїк. Член НСПУ і СП Росії (1983). Закін. Рязан.

радіотех. інститут (РФ, 1972). Працював в Укр. проектно-конструктор. інституті «Металургавтоматика» (Дніпропетровськ, 1974–89). Від 1995 мешкав у Москві. Писав російською мовою. Дебютував 1969 оповіданням «Еволюція». Автор гостросюжет. фантаст. романів, повістей, оповідань про дослідж. космосу й намагання встановити контакт з позаземними цивілізаціями, необхідність збереження довкілля і відвернення загрози ядер. війни тощо. Укр. мовою окремі твори Г. перекладали Б. Рогоза, О. Тесленко. Одна із зірок у сузір'ї Близнюків названа його іменем.

Основні твори

Непредвиденные встречи. Дн., 1979; Реликт. Дн., 1982; Спящий джин. К., 1988; Реликт: В 6 кн. К., 1990; Черный человек: В 2 кн. Нижний Новгород, 1992; Реквием машине времени. Нижний Новгород, 1992; укр. перекл. – Слід босої ноги // Дніпро. 1985. № 10; Простір неспокою. К., 1985; Непрохані гості. К., 1987.

С. О. Плахотнюк

Бібліографічний опис:

Головачов Василь Васильович / С. О. Плахотнюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-25328>. — Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).